

رویکرد مدعیان اصولگرایی درباره عدم نیاز به تصویب توافق هسته‌ای در مجلس

از «اعتراض به تصویب ۲۰ دقیقه‌ای» تا «اصلا نیازی به تصویب نیست»!

بهبهانه تراسی برخی بانک‌ها در پرداخت وام اجاره سند خانه بیاورید وام اجاره بگیرید!

سرپرست مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت:

نیازی به واکسیناسیون عمومی علیه آبله نیست

بانک مرکزی گزارش داد

اسامی کدام بدهکاران بانکی منتشر می‌شود؟

چانه‌زنی‌های پنهان آمریکا و روسیه در جریان است

تبادل زندانی واشنگتن و مسکو در دیپلماسی آرام

نگاهی به اهداف و پیامدهای کودتای ۲۸ مرداد

«کودتا علیه مشروطه» توپ‌های ناوارون در ماه اوت!

یادداشت

مدرنیته در ایران؛ سیطره امر سیاست پر زیست اجتماعی

محمد آخوندپور امیری

دولت- ملت یا کارگزاران دیگر است، حقوقی که مطالبه می‌شود، حق تعلق فرد، بلکه حقوق جماعت است. در این وضعیت مطالبه حقوق، بیشتر به مقاومت در برابر مدرن‌سازی می‌انجامد تا تلاش برای پاسداری از آزادی‌های فردی. «سوزه» هم آزادی و هم سنت است و دموکراسی بایسته آن است. با وجود این و در جوامع وابسته، سنت بزرگترین خطر تولیدکننده سوزه است و در جوامع مدرن‌شده، چنانچه سوزی به آزادی صرف در بازار سیاست فروگذاشته شود، به بزرگ‌ترین خطر تولیدکننده سوزه بدل می‌شود. تفکیک جامعه سیاسی، جامعه مدنی و دولت، پیش شرط پدیدایش دموکراسی است. منطق جامعه مدنی یا جامعه مدنی و دولت است تا بتواند روابطش با آن دو را مدیریت کند.

تفکیم سیاسی، اونگی میان جامعه مدنی و دولت است. اگر اونگ در کنار دولت بایستد آن را اقتدارگرا می‌کند و اگر در کنار جامعه مدنی بایستد نظام سیاسی همچنان دموکراتیک خواهد بود (اما توان هدایت دولت را از دست می‌دهد، چیزی که به توبه خود می‌تواند به پسر وی دولت به ویژگی‌های ضد دموکراتیک، اینگالشیگ، فن سازد یا تفکیم بینجامد داشتن اختیار هم برای رای دهندگان و هم برای رهبران بایسته دموکراسی است.)

نتیجه آنکه سوزه ایرانی زمانی می‌تواند تیروی پیش برنده مدرنیته در ابعاد گوناگون خود باشد که بتواند ضمن حفظ استقلال خود از تهدید سیاست و همچنین جامعه مدنی، در فضای به نام «عرصه عمومی» به کشتگری فعال بپردازد. عرصه عمومی نهادی است که برآیند چالش‌ها، گفتگوها و خواسته‌ها بشکلی جمیع خواهد یافت که به تهدید جامعه مدنی منتقل خواهد شد که این تهدید نیز به انتقال خواست جامعه به بدنه حاکمیت مستقل، سوزه ایرانی را به بهره‌از هرگونه کشتگری سزاسته ساخته است.

تعمده و با عاریت‌گیری از مدلی خطی، امرانه و بدون توجه به بافت جامعه، نسبت به مدرن‌سازی جامعه اقدام کنند یا اساساً هیچ تعلق خاطر برای اجرای روند مدرن‌سازی ایران نداشته‌اند. نتیجه امر، ترسیم مدرن‌سازی بی‌قورای بود که بسا قزوقش، صنعت، صناعت، مونتاز را در کشور رشد و گسترش می‌داد. معانی که به تعبیر جان قوران، عنوان «حومه وابسته» را می‌توان بر آن نهاد. توسعه‌های که اگر درآمدی تفتی را از آن می‌گرفتند، عملاً قلع می‌شد و هیچ توانی نتوانستند. و یا به تعبیر «پروانت ابراهامیان» ما درگیر «حومه نامشروع» بوده‌ایم. گسایش‌های اقتصادی هیچ راهی به سوی گشایش‌های سیاسی نتوانستند و تهداد قدرت اعتقادی به ایجاد فضای باز سیاسی نتوانستند که خود زمینه تارخايشی را فراهم نمود.

مدرنیته در ایران تجربه درناکسی بود از شکل‌گیری آمل و آرزوهای طبقه روشنفکر و تحصیل کرده، با بهره‌گیری از ادبیات توسعه در جهان غرب که هیچ‌گاه زمینه تحقق آن در جامعه ایرانی فراهم نگردید. سیطره امر سیاست بر ساحت اجتماع، عموماً روئدی از اختلاق و تباهی را فراهم نمود که زیر سایه نگاه امنیت محور، زیست ایرانی، رو به تباهی نهاد. همچنین مدرنیته در ایران در عرصه جامعه روشنفکری عموماً جدالی بین چند طبقه فکری بود. متفکران چپ مارکسیست که مدلی جماعت‌گرایانه را برای امر توسعه و پیشرفت در نظر داشتند، و متفکران لیبرال و ملی‌گرا که در سایه تفلیقی از تفکر گرایسی اقتصاد بازار آزاد و تقویت انگارهای مبنی در پی تیل به سمت پیروزی بودند و همچنین روشنفکران دینی که مدرنیته را تنها سول بر انگارهای مذهبی و تقیم خاص خود از مقوله رشد و پیشرفت در نظر داشتند. در این میان آنچه که روند مدرنیته را در جامعه ایرانی تنها به صورتی رنگ باخته و تنها در شکل و قلم میل به تجمل‌گرایی و فرهنگ مصرفی تمایز ساخت، از سوزه ایرانی، یک سوزه تنها، منغل، بی‌اراده و اسیر دست‌آزاده تخیل‌گرا قدرت قرار داد که تنها لیزاری بودت برای اجرای منویات تهداد قدرت، در جوامع وابسته که مدرن‌سازی، نه نتیجه تعالیات کشتگران اجتماعی، بلکه نتیجه مداخله بیرونی

از دید فلسفی و جامعه‌شناختی می‌توان گفت: بنیاد علمی مدرنیسم به ویژه آنچه در قرن هجدهم و نوزدهم رواج پیدا کرد، بر اندیشه ترقی و تکامل و تصور تاریخ و جامعه به عنوان موجودی پویا و دینامیک و متحول استوار است. مدرنیته با اندیشه «ترقی» شروع شد و علم مدرن قائل به این امر بود که تاریخ، منضبط، قانونمند و تابع یک الگوی عمومی است و ما می‌توانیم نظریه‌پردازی عمومی کنیم.

تجدد دو چهره دارد: یک چهره تجدد که مهم‌ترین ویژگی آن می‌باشد، خدایت «آزادی» است. متفکرات اندیشه آزادی عبارتند از: برابری سیاسی و حقوقی، گرایش به تفکر یا آزادی‌گرایی، سکولاریسم، تاکید بر منافع تکرر به عنوان مهم‌ترین منافع جامعه، تاکید بر تشخیص فردی در خصوص مصالح خویش و نیز رگه اساسی اندیشه فردگرایانه‌ای که ما در کل این پروژه تجدد مشاهده می‌کنیم. چهره دوم تجدد، مبتنی بر اندیشه انضباط و سازمان دمی است که به عنوان واکنشی در مقابل لجام گسیختگی‌ها یا بی‌انضباطی‌های ناشی از تمدن اول تجدد، متجلی می‌گردد و رگه دوم این پروژه مدرنیستی را تشکیل می‌دهد.

رویکرد به غرب، به طور جسته و گریخته، از دوران صفویه آغاز شده بود، ولسی غرب‌گرایی و بعدها غرب‌زدگی، پس از شکست‌های پی‌درپی در جنگ‌های سیزده ساله بین ایران و روس در زمان فتحعلی شاه صورت پذیرفت. ضعف بنیه نظامی ایران و آگاهی از میزان عقب ماندگی کشور در خلال شکست از روسیه تزاری، در حالی که رشادت و پایداری و نیز تمدن تیره‌های ایرانی، کمتر از روس‌ها نبود، عباس میرزا را به فکر ایجاد قوای نظامی مدرن کشاد. به این ترتیب می‌توان گفت که اصلاحات از درون نظام سیاسی حاکم، با او شروع شد. در واقع مدرنیته از آغاز پیدایش در ایران زمین، عموماً تحت سیطره تهداد قدرت بوده است.

در جامعه ایران، از دیرباز یا حاکمان یا حفظ قاضیه خود از جامعه، عموماً سسی کرده‌اند یا بهره‌گیری از منافع زیرزمینی و درآمدهای تفتی، به طور خردسر استقلال خود را از جامعه حفظ

سرمقاله

جمهوری مردم‌خواه!

حسین زراعت‌پور

ویژگی‌های مذکور باشند، و از آن به «سیاست ویزی سانسیتیوی» تعبیر می‌کنیم. با این ویژگی رفتاری مخاطب در جامعه ماضی، تهداد سیاست تا موعده برخی قزایندها در طی سپری شدن زمان برسد، پس راه حل چیست؟ چگونه می‌توان رضایت جامعه را با توجه به خاصیت مطلوب بودن سرعت در نزد آنان بدست آورد؟ تا از این رهگذر، هم خود را تثبیت نماید، هم اینکه نظام سیاسی به مقتضای اخلاقی سیاسی عمل کرده باشد، هم مقبولیت کسب کند؟

به عنوان مثال قرض کنید در یک قزاینده مردم سالار و در یک انتخابات آزاد فردی به عنوان رئیس جمهور انتخاب می‌گردد. حصال وی تصمیماتی را اتخاذ می‌کند. این تصمیمات به دو بخش عمده تقسیم می‌گردد: تصمیمات خرد یا جزئی و تصمیمات کلان. تصمیمات خرد مانند سفرهای استانی و اختصاص بودجه به یک طرح عمرانی یا صدور یک بخشنامه یا ابلاغیه و... و تصمیمات کلان دارای ویژگی‌هایی است: حوزه تاثیر داخلی و بین‌المللی داشتن و راهبردی بودن. این تصمیمات در زندگی جامعه قلمی و بالامکان حتی تسلسل‌های بدی را متاثر می‌کنند، و در تحوه مصرفی جامعه ما به جهان موثر است. پس صرفاً رای اولیه به این شخص و نظام سیاسی کفایت نمی‌کند تا در امور کلان تصمیم‌گیری نماید. بلکه باید مجدداً در یک قزاینده پیش‌بینی شده قانونی، نظر مردم اخذ گردد. مثلا اگر قرار است با کسوری قراردادی بسته شود باید نظام سیاسی با طی قزایندهای مشخص نظر خود را بصورت مشورت کارشناسی و تخصصی، به مردم ارائه دهد و مردم به آن قرارداد رای دهند و باید نظام سیاسی نسبت به مشورت کارشناسی و تخصصی خود مسئولیت پذیر بوده و در صورت محقق شدن نتایج اعلامی در مشورت کارشناسی و تخصصی، به نحو قانونی از طریق دستگاه قضا پاسخگو باشد. در یک متنی از عینیت‌تر، طرفداران دولت سیزدهم با دیدگاه مقلبه با آمریکا به رئیس

تفکیم‌های دموکراتیک بسا جمهوری، که مدعی از طرف مختلف از جمله برگزاری انتخابات و تشکیل سازمان‌های مردم‌تهداد (NGO) و تشکیل احزاب و جابجایی مسالمت‌آمیز قدرت و... مقبولیت و رضایت علمه را نسبت به نظام سیاسی ازایش دهند. مجموعه این اقدامات بسه دو نتیجه اصلی و مهم، منجر می‌گردد: اول اینکه نظام مستقر، اقتدار (مفهومی در مقابل قدرت) خواهد داشت، زیرا تصمیماتش از حداقل عقابیت مورد تیار اداره جامعه برخوردار بوده و مقبول لایه‌های مختلف جامعه است دوم اینکه از رهگذر احترام به خواست مردم و به دست آوردن رضایت آنان، نظام سیاسی را متعلق به اخلاق در حوزه سیاسی می‌کند. حال مورد دوم از این جهت حائز اهمیت است که منجر به اخلاقی سیاسی می‌گردد، و قادر مشترک حوزه اخلاق و تهداد سیاست است.

اما مردم این روزها از تهداد سیاست برای انجام امور مطلوب خود، تضمین می‌خواهند. تضمینی که منجر به تامین نظر علمه در عرصه کلان اداره امور کشور می‌گردد و جمله برای سنجش مطالبات خود نمی‌بایست چند سال صبر کند تا انتخاباتی برگزار گردد و منتظر بنشیند و ببیند که کاندیدای مورد نظرشان به وعده‌های خود در گذشته عمل نموده است یا خیر؟ اساساً جمله امروز به دنبال این است که مطلوب خود را در حوزه‌های مختلف سرریماً به نتایج مورد نظر برساند. بنابراین، تهداد سیاست هم باید پاسخگوی این تیار بوده و خود را روزمره‌ای نماید. آنچه که در این حوزه‌ها ترمنگ از آن با عنوان «محصولات ترمنگی سانسیتیوی» یاد می‌گردد دارای چند ویژگی است: یک- اینکه قزایندها طوالتی ندارد؛ دو- زود بازده است؛ سه- سریع الهضم است و عارضه فکری عموم را بر می‌گیرد؛ و چهار- به راحتی قابل دسترس و تقیم و مطالعه است. همین ویژگی‌ها را می‌توانیم در اسر سیاسی و تهداد سیاست جماعتی کنیم که مسائل کلان جامعه و اداره کشور باید دارای

اینستاگرام روزنامه مردم‌سالاری

mardomsalari_ir

کانال تلگرام مردم‌سالاری آنلاین

@mardomsalari1

زبان سه هزار میلیارد تومانی مرغداران

پس از اجرای این طرح و تغییر نرخ ارز، خبر داد و اعلام کرد که تولیدکنندگان این بخش، دیگر تمایلی به جوجه‌ریزی ندارند. محمدرضا صدیق‌پور با اشاره به عضویت نزدیک به ۶۰۰ تولیدکننده در این انجمن و تولید سالانه حدود ۱.۵ میلیارد قطعه جوجه یک‌روزه گوشتی در کشور، گفت: پس از به اجرا در آمدن طرح دولت برای اصلاح نظام توزیع پاراتها و حذف ارز ترجیحی، قیمت تهداد قرت از ۱۶۰۰ تومان بسه ازای هر کیلوگرم به ۱۱ هزار و ۳۰۰ تومان و کنگاله سویا از ۴۴۰۰ تومان به ۱۶ هزار و ۳۰۰ تومان ازایش یافت که در نتیجه آن، قیمت مرغ زنده به حدود ۴۲ هزار تومان و قیمت جوجه یک‌روزه در اثنای قیمت مرغ، ۱۲ هزار تومان محاسبه شد.

وی سپس به ترسیم قیمت مرغ زنده در بازار بسه نرخ مصوب، به دلیل آنچه که کاهش قدرت خرید مصرف‌کننده دانست، اشاره کرد و افزود: قیمت مصوب دولت برای عرضه گوشت مرغ در بازار حدود ۶۰ هزار تومان تعیین شد در حالی که ۴۰ تا ۴۰ درصد کاهش قدرت خرید مردم، در این بخش با در حالی بود که به واسطه واردات بی‌رویه گوشت مرغ طی تیمه‌موم سال گذشته، مازاد تولید داخل نیز مزید بر علت شد تا قیمت عرضه مرغ زنده در بازار طی ماه‌های اخیر، حتی به نرخ مصوب تیز ترسد.